

СТЕНОГРАМА

засідання Комітету з питань промислової політики та підприємництва

23 травня 2018 року

Веде засідання Голова Комітету В.В.ГАЛАСЮК

ГОЛОВУЮЧИЙ. Вітаю вас на засіданні комітету. Подивіться, будь ласка, порядок денний. У нас сьогодні п'ять законопроектів до розгляду. Чотири з них урядових – це блок по торговельному захисту. І перший – це законопроект наших колег 8277, Сергій Іванович, Олександра Володимирівна, Геннадій Григорович автори.

Чи немає заперечень з порядку денного? Тоді працюємо.

Давайте перший законопроект, який пропонує в Законі "Про державний нагляд і контроль"... Так, кворум є. Сергій Іванович, ви тоді коротко представите, да, ваш законопроект? Прошу. Да, ми перейшли вже до розгляду.

КІРАЛЬ С.І. Шановні колеги, законопроект дуже простенький. Не буду багато забирати часу.

Ідея законопроекту народилася в розмові з пані Ляпіною, головою Державної регуляторної служби, коли ми з нею стикували наші точки зору, погляди щодо можливого продовження мораторію на перевірки. Ви знаєте, що з початку року мораторій фактично... з дією мораторію було виведено цілу низку контролюючих органів, органів Державного нагляду і контролю.

І ідея стосується того, що, враховуючи досить невеликий, низький рівень правової обізнаності, особливо серед малих підприємців, великі компанії, великі підприємства себе спокійно... і навчилися вже захищати в наших умовах, а от серед малих і середніх проблема залишається, коли приходять перевіряючий, а дуже часто підприємець чи його персонал (головний бухгалтер чи заступник директора) не володіє своїми правами.

Тому законопроектом ми просто доповнюємо ще одним пунктом, що

одним з обов'язкових документів або... це може бути документ, це може бути якась інформація в довільній формі, як вони собі визначають, повинен бути фактично опис тих прав, якими володіє підприємець, щоб він розумів, як він може себе захистити, на що він повинен звернути увагу, там, які документи, наприклад, має представити йому той же ж самий перевіряючий, чи є, наприклад, в нього там уніфіковані ці акти перевірки, затверджені відповідним чином, інші речі. Тобто там, де дуже часто ми бачимо, власне, багато зволікань.

Тому я думаю, що заперечень не повинно бути. Фактично підписались, співавторами є майже всі члени нашого комітету, багато колег-депутатів. Я пропоную підтримати цю законодавчу ініціативу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Сергій Іванович.

Я відкрив порівняльну таблицю. По суті, мова йде про додання однієї норми в закон, де встановлюється, що в посвідченні на проведення заходу відповідного нагляду-контролю обов'язково має бути повідомлена інформація про права суб'єкта господарювання, визначена статтею 10 цього закону. Так?

Є позитивний висновок ГНЕУ для прийняття за основу. Ну, я думаю, що ми можемо в цілому прийняти. Да? Немає заперечень, шановні колеги?

Хто за те, щоб підтримати законопроект 8277 в першому читанні за основу та в цілому як закон з техніко-юридичним опрацюванням? Хто - за, прошу голосувати. Хто - проти? Хто - утримався? Рішення прийнято одноголосно. Дякую.

Шановні колеги, наступні законопроекти стосуються в нас однієї теми - це блок урядових законопроектів щодо торговельного захисту. В нас присутній профільний заступник міністра економіки, торговельний представник України. Немає заперечень, щоб ми розглянули ці законопроекти одним блоком: 8102, 03, 04 і 05, - бо вони є взаємопов'язані...

_____. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Чудово. Добре.

Тоді, Наталія Ярославівна, вам слово. І прошу так, стисло, до 7-8 хвилин, щоб ми... Прошу, прошу.

МИКОЛЬСЬКА Н.Я. За 30 – ні, тому що дуже люблю цю тему. Тому дозволю собі також привернути вашу увагу до неї.

Насправді зараз підійдуть мої колеги, які мають таку брошурку коротку про ці закони, для того щоб ви, в принципі... Там більш так, наглядно, зображено, що ми робимо.

Ми сьогодні представляємо на розгляд комітету чотири урядові законопроекти, які вносять зміни фактично у вже існуючі закони, які передбачають засоби торговельного захисту українського бізнесу від недобросовісного або зростаючого імпорту. Ви знаєте, що великою загрозою для національної промисловості є демпінгований імпорт, є субсидований імпорт іншими країнами і є імпорт, який різко зростає.

Яка проблема вирішується цими законопроектами. Якщо говорити про діючі закони, які в нас на даний момент працюють, ці закони приймалися в період фактично майже там 20 років тому, відповідно до вступу в СОТ. Хоча вони приймалися на виконання діючих угод, але вони вже не відповідають фактично модернізованим способам захисту, які використовує і Європейський Союз, і Сполучені Штати.

Друге. Вже напрацьована за 20 років практика роботи міністерством, в тому числі і судова практика, щодо застосування положень закону. І ми вже бачимо, де в нас є правова невизначеність, тому що суди по-різному тлумачать положення тих або інших законів. Є прогалини у регулюванні, які не дають можливості українському бізнесу захищати свої інтереси. Є прогалини в прозорості прийняття рішень, оскільки неправильно, не до кінця

точно виписані процедури. Відповідно також цей закон не дає можливості, діючі закони не дають нам можливості перейти в форму роботи електронного кабінету, це коли українські компанії і іноземні компанії прийматимуть участь в розслідуваннях шляхом фактично там електронного подання документів, електронного документообігу, що, в принципі, достатньо сильно спростить нашу роботу.

Відповідно ми пропонуємо внесення змін в три профільні законопроекти, якими є: закон у нас перший – це про... фактично питання про захисні заходи; другий – це про захист від субсидованого імпорту; третій – це захист від демпінгового імпорту. І четвертий закон – це є проект Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів, для того щоб привести у відповідність ті акти, які у нас є, які регулюють подібну сферу відносин або перекликаються з цим законом, привести у відповідність.

В нас є ще п'ятий законопроект - я тут, напевно, просила би сприяння членів комітету, - який потрапив в комітет в нас до пані Южаніної, оскільки він стосується питання внесення змін в Податковий і Митний кодекс. Але без прийняття його також в цьому пакеті фактично у нас, ну, закони не можуть пропрацювати.

Ми свідомі того, що можуть бути – і ми будемо раді почути потім, в процесі підготовки до другого читання, - певні зауваження, от наприклад, є в науково-експертного управління вже певні зауваження, як щодо нормопроектувальної техніки, так і щодо приведення у відповідність певних визначень. Відповідно хотіли би, і зі свого боку готові до тісної співпраці з комітетом і з членами комітету, в яких будуть окремі питання, для того щоб ці закони, дійсно, по результатах прийняття вийшли оновленими, вийшли прогресивними, і другий, і третій важливий момент: дали можливість українському бізнесу захищати себе від ситуацій, коли є демпінговий імпорт, зростаючий імпорт достатньо простий, прозорий, і знову-таки для нас там в прогресивний спосіб.

Тому дякую за увагу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Наталія Ярославівна.

Це дуже символічно. Україна нещодавно відсвяткувала десятиріччя свого членства в СОТ, і ми маємо так, як і інші країни, бути не лише комфортним торговельним партнером, а і зубасто захищати інтереси власних виробників, власних промисловців.

Ми спілкувалися з приводу цих законопроектів з експертами і з промисловцями, з Анатолієм Мусійовичем теж попередньо це питання обговорювали, що дуже правильний напрям. Є позиція ГНЕУ щодо того, що вони в цілому підтримують спрямованість цих законопроектів, але, разом з тим, висловлюють низку таких змістовних зауважень. Ми маємо з вами розуміти, що доопрацювання до другого читання буде дуже серйозним, дуже таким інтенсивним, і ми будемо, безумовно, широко залучати до цього виробників, експортерів, для того щоб зробити цей механізм дієвим. І будемо всіляко сприяти, щоб ним користувались. Тому що нам треба не просто прийняти ці закони, а реально вигризати і внутрішній ринок, і зовнішні ринки для наших виробників і промисловців.

Прошу.

МИКОЛЬСЬКА Н.Я. Ще один момент, який я забула відзначити, що проекти законів відпрацьовувалися з провідними українськими асоціаціями і, що вкрай важливо, з Асоціацією правників України. Це асоціація, яка об'єднує фактично там провідних юристів, практикуючих, які займаються правом міжнародної торгівлі. І вони вже відпрацювали, ну, зі свого боку дали позитивний висновок на закони.

Тому, в принципі, робота проводилася. Але ми за співпрацю зі всіма рештою.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Наталія Ярославівна, нам дуже важлива буде позиція ключових виробничих асоціацій: УСПП, ФРУ, ТПП, Української об'єднаної

асоціації і інших. Тому будемо максимально консолідувати.

Олександр Іванович Дубінін, прошу.

ДУБІНІН О.І. Ну, дуже важливі закони, їх треба підтримувати. Але я хочу нагадати те, що у нас в Україні всі ці антидемпінгові розслідування йдуть дуже-дуже так повільно і дуже-дуже довго.

Щодо... В прошлому році було по мінеральним добривам проти Росії проведено захід, але це було за мою , ще коли я був директором заводу, десь в 2013 році. Тобто пройшло 4 роки, перш ніж були введені санкції проти мінеральних добрив виробництва Росії.

Також я хочу нагадати те, що, мабуть, треба оці всі закони якось ув'язувати з внутрішньою політикою по розвитку економіки України. От дивіться, у нас на сьогодні 5 підприємств хімічних вже стоять. З 1 червня Рівно, Черкаси, "Севдон" будуть закупать аміак вже російського виробництва. Це десь 50-60 тисяч тонн аміака щомісячно, ну, 206 доларів рахуйте, це 12 мільйонів доларів ми будемо фінансувати Росію, агресора.

Тому всі ці заходи треба ще робити, антидемпінгові, ну, по-перше, дуже швидко, а, по-друге, треба дуже уважно дивитися в корінь цих проблем, чому так сталося. І, звісно, вистраивать політику уряду на те, щоб підтримувати українського виробника.

А так треба, да, я підтримую...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Олександр Іванович. Дякую вам.

Будь ласка, Сергій Іванович Кіраль.

КІРАЛЬ С.І. Абсолютно погоджуюсь з Олександром Івановичем: законопроекти треба підтримувати. Для мене взагалі була новина, що в нас, виявляється, на сьогоднішній день немає ефективних механізмів проведення антидемпінгових чи антисубсиденційних розслідувань, розуміючи і знаючи, наскільки величезною сфера субсидіювання тих чи інших галузей є на рівні

Європейського Союзу. Це не тільки стосується сільського господарства, але і багатьох інших сфер. Можливо, тут варто подумати теж: там, де ми стикаємося з таким імпортом, можливо, запропонувати нашим європейським колегам, що рівноцінно певна сума субсидій на розвиток української промисловості чи українських підприємств виділялася в рамках якихось наших програм, чи Угоди про асоціацію, чи інших речей.

Я знаю, що, наприклад, Польщі напередодні вступу Польщі до Європейського Союзу виділялися і до сих пір виділяються мільярдні інвестиції в модернізацію промислових підприємств і взагалі підприємств малого і середнього бізнесу. Тобто це і оновлення основних засобів, і оборотний капітал і інші речі.

Тому, чи ведемо ми взагалі якісь переговори - це також є питання до пані Наталії, - в цьому контексті, тобто не тільки захищати себе, але і пробувати їх втягнути в те, щоб вони робили наш експорт більш конкурентоздатним.

Друга річ, на яку я би хотів звернути увагу, трішки в продовження, власне, того, що говорив Олександр Іванович: російським імпортом. Сьогодні це імпортом від країни-агресора. Не секрет, що багато років це була українська державна політика: відкрити наші кордони. Очевидно, все йшло до підписання якогось там митного союзу чи інших речей. То вільна торгівля з Росією, в Калузі навіть, під Москвою спеціально створили вільну економічну зону, чи індустріальний парк, куди розміщували фактично майже всі великі міжнародні компанії, власне, для того, щоб закидати потім Україну без мита, без жодних витрат для себе дешевою продукцією. Чи є якийсь прогрес в цьому? Тому що, коли ти йдеш в магазини сьогодні, в супермаркети, в той же самий Watsons, чи Eva, чи інші, ми далі бачимо там продукти, L'Oreal там чи інші, продукти російського виробництва, зроблені в Росії. Тобто чи ми почали нарешті після того, як розпочали війну з Росією, вони з нами, вірніше, почали себе захищати від цього якимось чином і ставити якісь бар'єри.. В друкованій продукції, там, в інших речах, в книговидавництві це відбулося, а

от чи відбулося це в інших галузях?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, шановний Сергій Іванович. Я думаю, що оце ширше питання – те, що ви поставили взагалі по розвитку промисловості і так далі, - ми обговоримо, у нас там два питання, думаю, обмінємося думками в "Різному", да?

Шановні колеги, є по законопроектах пропозиції чи буде підтримка...
(Загальна дискусія)

Будь ласка, Анатолій Мусійович, прошу.

ГІРШФЕЛЬД А.М. Торговля с Россией, я считаю, что это чисто политическое решение, это вопрос не к Наталии. Она настолько десятилетиями в разных отраслях сплеталась... Я согласен с коллегой Александром Ивановичем. Мы должны были раньше принять меры по химической промышленности. У нас, к сожалению, отсутствует всякая промышленная стратегия. И мы получили отрицательное сальдо там полтора-два миллиарда долларов. Кроме того, положили отрасль, которая... она уже полулежит, эта отрасль, она не может инвестировать в себя и так далее, которая является основной для развития агропромышленного комплекса. Ну, и много других вещей.

Но вот мировой опыт о чем говорит. Рано или поздно мы с Россией помиримся, не через 10, так через 20 лет, не через 20 – так 30. Придут более осмысленные политики. Я бы сегодня все, что Украина может продать России, я бы продавал и получал бы оттуда деньги, и не стеснялся бы об этом говорить вслух. Естественно, чтобы эта продукция не была никакого там двойного или военного... Да. Но я бы продавал и получал бы оттуда деньги, и играл бы на том, что они очень часто не могут сегодня обойтись без украинской продукции, и выстраивал бы на этом государственную стратегию в том числе, и бил бы по их больным местам. Они сегодня под санкциями, у них сегодня не может быть технологического прорыва или он очень дорого

будет им стоить. И мы в свое время допустили колоссальную ошибку в 1991 году, когда Гайдар (1992-1993) выстроил политику импортозамещения России от украинских товаров, а Украина сидела и ждала, когда придут на поклон к нашим предприятиям и все равно будут брать дороже. В итоге – один только пример приведу, - на "АвтоВАЗ" поставляло 50 украинских предприятий продукцию, 50. Сегодня не осталось ни одного. Кто выиграл от этого?

Все у меня. А то, что нужно развивать этот аппарат, это вообще аппарат – элемент государственной политики. У нас мало чем осталось защищать свой рынок, практически ничем.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Сто відсотків, сто відсотків. Анатолій Мусійович, дякую.

Шановні колеги, я ставлю на голосування. Хто за те, щоб підтримати за основу в першому читанні законопроекти 8102, 8103, 8104 та 8105, які є блок законопроектів урядових щодо торговельного захисту? Хто - за, прошу голосувати. Хто - проти? Хто – утримався? Рішення прийнято одногосно. Дякую, шановні колеги.

Да, прошу, Наталія Ярославівна.

МИКОЛЬСЬКА Н.Я. Не знаю, наскільки це можливо. А можливо оформити звернення від вашого комітету на комітет пані Южаніної з питанням пришвидшення оцього нашого розгляду п'ятого законопроекту, щоб воно пішло пакетом?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Так, це ми зробимо, ми зробимо це.

МИКОЛЬСЬКА Н.Я. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Шановні колеги, наступні питання, які ми ставили з вами до порядку денного, - це розгляд проекту Стратегії розвитку промислового комплексу України на період до 2025 року. Ви знаєте, який резонанс викликав цей проект, і він розглядався і на Національному комітеті промисловості, він розглядався на круглому столі, який ми проводили з виробниками, з паном Довбенком, з економічними експертами. Була дуже, якщо сказати так м'яко, нищівна критика цього документу. І сьогодні ми хотіли заслухати його на комітеті, так само як і Стратегію відродження українського авіабудування до 2022 року.

Я запросив Першого віце-прем'єра – міністра економіки Степана Івановича Кубіва, ну, зважаючи на важливість, вагомість цих питань, тому що вони мають розглядатись на найвищому рівні, не кажучи вже про те, який порядок сум фігурує, наприклад, в тій же Стратегії по відродженню вітчизняного авіабудування. Там півтора мільярди доларів там фігурує імпортозаміщення. Ми би дуже хотіли почути від міністра, як це узгоджується в тому числі з закупівлею французьких, скажімо, гвинтокрилів, в чому тут полягає ідея.

Ну, а взагалі в мене ще більше питань. Ну, знову-таки, це мені хотілось би задати Степану Івановичу. Це ж уже затверджена в нас, до речі, Стратегія відродження вітчизняного авіабудування, і там навіть фігурує назва міста "Дніпропетровськ", тобто ще до перейменування. Тобто, очевидно, там якісь проблеми були і технічні при її підготовці, не тільки змістовні.

Але, на жаль, сьогодні Степан Іванович не зміг прийняти участь в засіданні комітету. Тому, шановні колеги, давайте обмінємося думками.

(Загальна дискусія)

У нас є подання, що це делегувало Міністерство економіки директора Департаменту промислової політики. Ну, я думаю, що це не ті питання, які ми маємо розглядати без міністра, тому що вони насправді стосуються, і навіть без Першого віце-прем'єра, бо вони стосуються, самі розумієте, якого спектра питань.

Прошу, Олександр Іванович, будь ласка.

ДУБІНІН О.І. Ну, по-перше, таке важливе питання, як державна програма, і на комітеті відсутній віце-прем'єр, або міністр, або заміністра, приходить (з повагою до вас) директор департаменту. Я так розумію, що наступить час, коли на комітет будуть приходити якісь технічні працівники уряду і будуть щось там нам відповідати.

Я взагалі не маю нічого там... протиріччя проти програми авіабудування. Але в мене питання: а чому в нас немає державної програми, допустим, суднобудування? А чому в нас немає державної програми підтримки там в енергетиці або в якійсь промисловій галузі?

Мені, на жаль, можна констатувати, що сьогодні в уряді взагалі відсутня економічна стратегія розвитку України, економіки. Я би запропонував би Кабміну, уряду, щоб вони, перш за все, зробили аудит секторів економіки, які впливають сьогодні, значно впливають на ВВП. І тоді уже, виходячи з цього, робити державну підтримку щодо підприємств або цілих галузей економіки в Україні.

На мій погляд, сьогодні ми робимо дуже великі помилки, коли ми... Ми заключили вже з General Electric контракт на поставку потягів, паровозів. Але в нас є собствено база по будівництву електропоїздів, і ніякої державної програми щодо підтримки цієї галузі у нас не було. У нас вагонобудівельна отрасль, в частности Кременчуцький вагонобудівний завод, там десь 4-5 тисяч чоловік працювало. Сьогодні працює півтори тисячі.

Сьогодні – от я маю інформацію, - у нас більше 150 тисяч вагонів, полувагонів, цистерн, третіх вагонів, платформ, які вже вийшли свій строк експлуатації і їм вже потрібно або в третій, або в четвертий раз продовжувати цей строк. А "Укрзалізниця" на сьогоднішній день – це, ну, по суті кровеносна система всієї промисловості. Це і вугільна промисловість, це і металургійна промисловість, і все інше. А чому в нас немає державної підтримки щодо відновлення вагонобудівельного парку? В нас би

запрацювали машинобудівельні компанії, у нас би запрацювали металургійні компанії, у нас би запрацювало дуже-дуже багато. Чому літакобудування? От хто визначив це? Чому... Ми вже казали декілька разів, я кілька разів, коли ми... у нас була підтримка "Антонова", я проголосував. У нас була підтримка "Южмаша" – я проголосував. У нас була підтримка Харківського авіаційного заводу – я теж проголосував. Але я кожний раз казав: давайте будемо вимагати, щоб Кабмін розробив аналіз державних підприємств, які потребують державної підтримки. Державну підтримку можна любу сьогодні робити: через кредити, або через кредитування довгострокове з погашенням кредитної ставки, або без кредитної ставки, або під державне... тобто іноземне кредитування під державні гарантії. Чому літакобудування? У нас що, сьогодні це саме основне питання? Причому такі гроші. От я взагалі дуже категорично проти оцих таких от штучних вирішень якихось питань по якій там отраслі. Я вимагаю того, щоб уряд розробив аудит секторів економіки, які сьогодні в основному впливають на вітчизняний валовий продукт. В нас тільки металургійна, якщо я пам'ятаю, 18 процентів, відсотків, то треба з ними збиратися і з ними розмовляти, що потрібно для того, щоб це було 20 або 22 відсотки ВВП. В нас електрометалургійна отрасль, хімічна. Хімічна вже стоїть. Весь мир працює на тому, щоб прив'язувати ціну к мировим цінам, і це можна було... У нас "Нафтогаз" заявляє о мільярдних прибутках, і в той же час у нас хімічні підприємства всі останавливаються засчет того, що велика ціна... І ще на 20 відсотків ми плануємо підняти ціни для промисловості.

Тому я підтримую те, що нам потрібно зробити Міністерство промислової політики, надати йому там соответствующие полномочия, для того щоб він наконец розробив стратегію розвитку економіки в рамках того, що підтримка перш за все должна бути свого робочого... свого внутрішнього производителя. Це создаст робочі місця – і ніхто нікуди їздити не буде.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Олександр Іванович.

Шановні колеги, хто хотів би висловитись? Прошу, Анатолій Мусійович.

ГІРШФЕЛЬД А.М.немного отличная точка зрения от Александра Ивановича. Может, потому что он не так глубоко в некоторых темах чисто профессионально.

Я считаю, что все начинается с этого документа - Стратегия промышленного развития, - где, безусловно, проводится аудит оставшихся компетенций, конкурентоспособных отраслей, которые могут конкурировать на внешних рынках, несут добавленную стоимость, и какие цели и задачи перед собой ставят завтра: какой достичь ВВП на душу населения, какой средний уровень зарплат. Все остальное – это уже чистая арифметика. И каким уровнем инвестиций мы сегодня располагаем и в ближайшем обозримом будущем.

К сожалению, правительство не в состоянии это сделать, потому что оно представляет из себя лебедь, рак и щуку. Кто-то собирается строить сборочные заводы на Украине и не видят вообще Украину промышленной, индустриальной страной.

Мы, с одной стороны, сейчас говорим о том, что нужно защищать украинский рынок различными расследованиями и так далее, и так далее. С другой стороны, мы впереди паровоза подписали, как голые в бани, извините за выражение, соглашение по госзакупкам с ВТО, которое нас связало по рукам и ногам, и мы сегодня государственный рынок наш, воюющего государства, наиболее бедного в Европе, открываем для импортных закупок всех, и не создаем никаких преференций для отечественного производителя.

За счет чего это может быть сделано? Один только Бог ведает: это съели какой-то грант, освоили – и все. Под этой программой должны быть отраслевые программы выписаны, которые дадут соответствующий эффект.

Почему появилось літакобудування, очевидно, потому что оно недавно

принято на Кабмине, Александр Иванович. И я считаю, что программа далека, очень далека от совершенства. В двух словах скажу так: никаких параметров целевых эта программа на себе не несет, невзирая на колоссальные деньги, которые на нее собираются потратить. Там нет, какой достичь производительности в отрасли, в какие сроки, какая должна быть валовая продукция в этой отрасли, какие должны быть инвестиции для того, чтобы освоить импортозамещение критическое и так далее.

То, что касается железнодорожной отрасли, которую вы... это как раз является примером того, когда появилась программа оновлення подвижного состава, она появилась в конце 2016 года. Национальный комитет по промышленному развитию - это был один из первых документов, над которым мы стали работать, - мы выкинули оттуда импортные закупки, которые уже были запланированы сразу.... и так далее. Она предусматривала 4 миллиарда долларов. Мы ввели тогда обязательным пунктом локализацию сложной техники, тяговой в том числе, на 40 процентов с первого образца. К сожалению, польское руководство, выходя на первые 30 тепловозов, на первые 30, подписало практически без локализации. Но остальные все будут на Кременчуге локализованы, с локализацией от 40 до 50 процентов. Следующие 200 – это касается тепловозов. То, что касается электровозов, сейчас процесс идет и рассматривается локализация на том же Кременчуге до 40 процентов отечественных составляющих, и как раз является примером, когда ряд предприятий украинских будут принимать участие в этой глубокой локализации.

То, что касается вагоностроения. Благодаря тому, что правительство дерегулировало вагонную составляющую в тарифе, металлурги, которые всю жизнь жаловались на то, что дорогой тариф, сами стали строить вагоны сегодня. Сегодня загружен Кременчуг в две смены, "Днепровагонмаш" в две смены загружен, Попасная загружена. Все заводы "Укрзалізниці" строят порядка 10-12 тысяч вагонов. Мы вышли практически на половину уровня

2012 года. То есть частные операторы стали строить для себя, потому что это выгодно. Когда тариф был всего 100 гривен, а на свободном рынке – 700, естественно, все хотели взять вагоны "Укрзалізниці", которая не могла справиться с их восстановлением. Как только стал тариф для всех 700, металлурги поняли, что нужно самим строить вагоны, и зачем кормить "Укрзалізницю"? "Укрзалізниця" сама себе стала строить вагоны. И я был один из инициаторов того, чтобы убрать коррупцию и перевести все на рыночную составляющую. И мы сегодня имеем от 8 до 10 тысяч новых вагонов строительство на Украине. Я считаю, что беспрецедентная вещь, практически...

_____. *(Не чути)*

ГІРШФЕЛЬД А.М. Я не перебивал вас, Александр Иванович.

3 тысячи 600 вагонов строит "Укрзалізниця" для себя, на своих мощностях. От 8 до 10 тысяч вагонов строят для себя частные операторы, и они легко окупаются. Сегодня в концепции "Укрзалізниці" подвижной состав должен быть у частных операторов. Это вполне нормальная вещь, так везде, во всем мире. Следующий будет тяговый состав, в течение 5 лет должен тоже переходить к частным операторам.

_____. *(Не чути)*

ГІРШФЕЛЬД А.М. По тяге, да, у нее есть 5 лет в соответствии с европейскими директивами.

А то, что касается подвижного грузового состава, пожалуйста, у нас сегодня полно частных операторов, которые...

_____. *(Не чути)*

ГІРШФЕЛЬД А.М. Что такое? "Днепровагонмаш" работает в две смены сегодня.

_____. *(Не чути)*

ГІРШФЕЛЬД А.М. Он строит столько, сколько он может, я вам как профессионал говорю. В лучшее время он строил 600 вагонов, сегодня он строит больше 400 вагонов. У них... ну, я вам говорю точно, потому что мы поставляем туда комплектацию, и я знаю до одного вагона, который они производят. Но мы не об этом сейчас говорим. Мы говорим о том, что, действительно, программа обязана быть другой, и ничего общего с программой развития промышленности этот документ не имеет. И я считаю, что отложить надо рассмотрение этого вопроса, мы давали уже этому документу не один раз оценку, для того чтобы всерьез обсудить этот....

ГОЛОВУЮЧИЙ. Анатолій Мусійович, дякую вам. Я думаю, що не тільки має бути сама ця стратегія іншою, а й формат її напрацювання має бути іншим. Він має бути інклюзивним, з залученням реальних українських бізнес-асоціацій, виробників, парламентського корпусу, експертів. Це має бути зроблено спільно, публічно, відкрито, причому із залученням, безумовно, нас як профільного комітету. А я би взагалі пропонував, щоб це потім мало і підтримку політичну, що це мають бути і представники фракцій і груп. І це нормально, не треба боятися відкритого, фахового діалогу, спільного напрацювання, ну, якщо, звісно, мова йде про орієнтацію на результат, а не на освоєння гранту, як ви підкреслили, Анатолій Мусійович.

Тому я думаю, що тут єдине правильне рішення – це перенести розгляд цих питань. Я тоді наберу міністра економіки, для того щоб ми синхронізували той час, коли він зможе до нас прибути особисто, доповісти ці питання. Ми запросимо українських виробників, експортерів і обговоримо

це питання на такому, на належному рівні.

Немає заперечень, шановні колеги? Тоді переноситься.

Шановні колеги, комітет завершено. Дякую за роботу.